

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

27 maart 2006

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heren Herman Schueremans, Jan Roegiers en Sven Gatz
en de dames Hilde Crevits, Helga Stevens en Else De Wachter –**

betreffende de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's

VERSLAG

**namens de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
uitgebracht door mevrouw Michèle Hostekint**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jan Penris.

Vaste leden:

mevrouw Monique Moens, de heren Jan Penris, Erik Tack, Christian Verougstraete, Rob Verreycken;

de dames Cathy Berx, Hilde Crevits, de heer Tom Dehaene, mevrouw Veerle Heeren;

de heer Sven Gatz, mevrouw Dominique Guns, de heer Hugo Philtjens;

de dames Else De Wachter, Caroline Gennez, Michèle Hostekint.

Plaatsvervangers:

de heren Felix Strackx, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Jurgen Verstrepen, John Vrancken;

de heren Carl Decaluwe, Stefaan De Clerck, mevrouw Monica Van Kerrebroeck, de heer Johan Verstreken;

de heer Marc Cordeel, mevrouw Hilde Eeckhout, de heer Gilbert Van Baelen;

de heren Dirk De Cock, Marcel Logist, Chokri Mahassine.

Toegevoegde leden:

mevrouw Mieke Vogels;

de heer Bart De Wever.

Zie:

633 (2005-2006)

– Nr. 1: Voorstel van resolutie

INHOUD

	Blz.
1. Toelichting door de heer Sven Gatz	4
2. Toelichting door de heer Jan Roegiers.....	5
3. Bespreking	6
4. Stemming.....	8

DAMES EN HEREN,

DE COMMISSIE VOOR WONEN, STEDELIJK BELEID, INBURGERING EN GELIJKE KANSEN BESPRAK OP 9 MAART 2006 HET VOORSTEL VAN RESOLUTIE BETREFFENDE DE ALGEMENE MAATSCHAPPELIJKE AANVAARDING EN GELIJSCHAKELING VAN HOLEBI'S.

HET VOORSTEL VAN RESOLUTIE KOMT IN DE PLAATS VAN TWEE VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE DIE ZIJN INGETROKKEN DOOR DE INDIENERS: HET VOORSTEL VAN RESOLUTIE VAN DE HEER JAN ROEGIERS, MEVROUW EISE DE WACHTER EN DE HEER BART MARIENS OM 17 MEI UIT TE ROEPEN TOT NATIONALE DAG TER BESTRIJDING VAN HOMOFOBIE (*Parl. St. VI. Parl. 2004-05, nr. 323/1*), en het voorstel van resolutie van de heer Herman Schueremans, de dames Margriet Hermans en Marleen Vanderpoorten, de heer Sven Gatz en de dames Dominique Guns en Annick De Ridder betreffende de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's (*Parl. St. VI. Parl. 2004-05, nr. 391/1*).

1. Toelichting door de heer Sven Gatz

De heer *Sven Gatz* verwijst naar de toelichting bij het voorstel van resolutie en haalt daarvan volgende hoofdpunten aan. Het voorstel pleit voor twee zaken: aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's. Spreker wil vooral het vooral over het tweede punt hebben. De samenleving moet er zich van bewust zijn dat er personen bestaan met allerlei seksuele geaardheden. Verscheidene onderzoeken schatten het aantal holebi's op 5 à 10% van de bevolking. Wie in zijn familie- en kennissenkring rondkijkt en geen holebi's daarin vindt, behoort tot de uitzonderingen.

Het probleem van de zelfaanvaarding bij holebi's is niet zo onbekend. Vooral jongeren kampen met moeilijkheden. Een studie wijst uit dat een kwart van de lesbiennes op jongere leeftijd ooit een zelfmoordpoging ondernam. Bij jongens zou dat één op acht zijn (12,4%). Bij heteroseksuele jongeren is dat maar rond de 5%, wat ook veel is maar toch beduidend minder. Het probleem van de zelfaanvaarding heeft daar veel mee te maken, aldus de heer Gatz. Hij noemt dat een reden te meer om het voorstel van resolutie, dat tamelijk breed is opgevat, goed te keuren.

Volgens de heer Gatz kan men niet zeggen dat er de laatste jaren niets is gebeurd. Hij refereert naar de openstelling van het huwelijk voor mensen van hetzelfde geslacht. Maar hij noemt het toch nog altijd een onvoltooid proces.

Om eventuele kritieken voor te zijn, verklaart de heer Gatz dat het niet de bedoeling is de homoseksualiteit als norm te propageren. Dat is iets wat vaak verweten wordt aan initiatieven zoals het ingediende voorstel van resolutie. Het gaat erom de homoseksualiteit te aanvaarden en zoveel mogelijk gelijk te schakelen met de heteroseksualiteit.

Misschien is ons land een relatief paradijs voor holebi's, oppert de spreker, maar in andere delen van de wereld, in minstens tachtig staten, worden homoseksuele handelingen nog altijd bij wet verboden en als misdrijf gekwalificeerd. Onwillekeurig denkend aan uitspraken van de Nederlandse minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie Rita Verdonk over de terugwijzing van gevluchte homoseksuelen naar Iran, huivert de heer Gatz als hij het lot waarneemt dat veroordeelde homoseksuelen soms te beurt valt. Het voorstel heeft derhalve ook een internationale betekenis.

Het voorstel vraagt de instelling van een nationale dag ter bestrijding van de homofobie. Er bestaan hardnekkige vooroordelen tegen holebi's, alsmede onbegrip, wettelijke problemen en ongelijkheid. De Vlaamse Gemeenschap kan en moet een voortrekkersrol spelen in het wegwerken van die discriminatie, aldus de heer Gatz. Spreker beseft dat het thema de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap overstijgt, maar het voorstel van resolutie is afgestemd op de Vlaamse bevoegdheden ter zake. Die nationale dag zouden de indieners graag op 17 mei ingesteld zien. Dat is geen willekeurige datum. Op die dag in 1990 heeft de algemene vergadering van de Wereldgezondheidsorganisatie de homoseksualiteit van de lijsten van geestesziekten geschrapt. Door het uitroepen van die dag tot jaarlijkse dag ter bestrijding van homofobie, zou Vlaanderen een belangrijk internationaal signaal geven.

Een ander punt dat aan bod komt in het voorstel, is het vergroten van de kennis over het thema. Het wetenschappelijk onderzoek kan daarbij een belangrijke ondersteuning zijn. Vooral de vraag of holebiseksualiteit genetisch bepaald is, moet verder uitgeklaard kunnen worden, aldus de heer Gatz. Hij noemt dat een fundamentele kwestie, omdat, indien dat het geval is, meteen elke grond tot discriminatie verdwijnt.

Het voorstel is ook gericht tot de media. Er wordt, volgens spreker, nog altijd teveel in clichés bericht over holebi's. Soms geeft de holebigemeenschap daar zelf aanleiding toe. Als je bepaalde praalwagens op

een evenement als de ‘gay pride’ bekijkt, zie je een minderheid in excentrieke outfit dansen, en daarvoor wordt dan weer eens voor de rest van het jaar de beeldvorming bij de bevolking bepaald. De indianers van het voorstel wensen dat homoseksualiteit in al zijn facetten als normaal wordt beschouwd in de samenleving. Een voorbeeld van genuanceerde en serene beeldvorming is de lesbische relatie tussen twee personages in de soap ‘Thuis’. Ook wijst de heer Gatz op de recente met Oscars bekroonde film over de liefdesrelatie van twee cowboys op een berg¹.

Ook in het onderwijs willen de indianers het thema aan bod laten komen. De heer Gatz weet dat in de vakoverschrijdende eindtermen holebiseksualiteit al ingeschreven staat, maar hij meent dat de kennisoverdracht over dat thema niet altijd genuanceerd is. In de komende jaren zou dat beter behandeld moeten worden in de klassen. Overigens vraagt het voorstel van resolutie dat de kennis over holebiseksualiteit algemeen wordt verspreid, en dat er daarover bijvoorbeeld in de openbare bibliotheken literatuur zou aanwezig zijn.

2. Toelichting door de heer Jan Roegiers

De heer *Jan Roegiers* wijst op een ander belangrijk aspect van het voorstel van resolutie: het bevorderen van een sfeer van gelijkheid voor holebi's op de arbeidsmarkt. Een aantal studies, waaronder het rapport ‘Holebi's en de arbeidsmarkt’ van de SERV² en het basiswerk van professor Vincke van de universiteit van Gent³, tonen aan dat er heel wat werknemers op de arbeidsvloer hun seksuele geaardheid verbergen uit schrik voor de reacties van hun collega's. Een op vier holebi's verklaart een vijandige houding ervaren te hebben op de werkplaats; 16% beweert zelfs slachtoffer te zijn geweest van fysiek of verbaal geweld. Het voorstel van resolutie pleit er niet voor om quota op te leggen. Wel vraagt de tekst dat er een algemeen tolerant klimaat zou worden gecreëerd in de bedrijven, waarbij de geaardheid van de werknemers van generlei belang is.

De heer Roegiers vraagt een specifieke benadering voor drie categorieën binnen de holebigemeenschap,

met name de oudere holebi's, de allochtone holebi's en de holebi's met een handicap. Bij de oudere holebi's, degenen die zich het eerst geout hebben – door de heer Roegiers de ‘Will Ferdi-generatie’ genoemd – zijn er stilaan meer en meer aan rust- en verzorgingsinstellingen toe. Uit een eigen rondvraag van de heer Roegiers blijkt dat bij de inschrijving hun geaardheid geen probleem meer vormt. Alleen blijkt uit onderzoek van organisaties zoals Vieux Rouges en Roze Rimpel dat er zich soms toch wel problemen voordoen na opname, niet zozeer bij de directie of het verzorgingspersoneel, maar bij de medebewoners die onwennig of vijandig staan tegenover holebi's. Overigens wijst spreker erop dat het ook voor heteroseksuele paren in een rusthuis niet altijd gemakkelijk is om hun seksualiteit te beleven.

Een andere belangrijke subgroep zijn de allochtone holebi's. De heer Roegiers stelt vast dat vooral in de Maghrebijnse gemeenschap het aanvaarden van holebiseksualiteit bijzonder moeilijk ligt. Er zijn enkele verenigingen die zich daarop toespitsen, maar de indianers van het voorstel van resolutie vragen toch dat de overheid daar bijzondere aandacht zou voor hebben. Meer bepaald willen de indianers een actieve samenwerking tussen de overheid, de holebi-organisaties en de allochtone gemeenschap.

Ook holebi's met een handicap vormen een vaak vergeten groep. Voor die groep wordt in het voorstel van resolutie een actieve samenwerking gevraagd tussen de overheid, de holebi-organisaties en de organisaties die zich het lot aantrekken van de mensen met een handicap. Voor holebi's met een handicap is de aanvaarding door de ouders nog groter. Leren leven met een kind met een handicap is op zichzelf al niet gemakkelijk. Als dat kind dan ook nog eens homo-seksueel of lesbisch is, dan vergt dat een extra aanvaardingsproces, aldus de heer Roegiers.

Spreker haalt eveneens de groep van gescheiden holebi's met kinderen onder de aandacht. Die groep verkeert in een moeilijke situatie door de breuk in het huwelijk en de problemen met bezoek- en hoederrecht. Dat heeft consequenties voor de overblijvende partner en de kinderen. Daarover zou onderzoek en actie moeten worden ondernomen.

Ouders van holebi's is ook een belangrijke groep die niet aan de aandacht mag ontsnappen. De zelfaanvaarding van holebi's wordt onnoemelijk vergemakkelijkt als zij thuis op begrip kunnen rekenen. Een Gentse vereniging biedt een platform aan ouders van

¹ *Brokeback Mountain* van Ang Lee

² *Holebi's en de arbeidsmarkt*, SERV, 13 april 2005

³ Vincke, J. (1999). *Een beleidsgerichte algemene survey van Vlaamse homoseksuele mannen en vrouwen. Basisrapport*. Universiteit Gent, vakgroep Sociologie

holebi's, maar de indieners van het voorstel van resolutie hopen dat er meer dergelijke initiatieven in het leven geroepen kunnen worden op Vlaams niveau.

Tot slot behandelt de heer Roegiers het onderwerp 'veilig vrijen'. Hij benadrukt dat dit in eerste instantie een morele plicht en verantwoordelijkheid is voor ieder individu, zowel hetero's als holebi's. Toch willen de indieners niet wegsteken dat bepaalde seksueel overdraagbare ziekten, zoals HIV, meer voorkomen binnen de holebigemeenschap, maar de ziekte kent een opmars bij de hetero's. Allerhande campagnes voor veilig vrijen zijn belangrijk om de 'condoom-moeheid', zowel bij holebi's als hetero's, tegen te gaan. Tot vandaag is het condoom de enige zekere bescherming tegen aids en andere seksueel overdraagbare aandoeningen.

3. Bespreking

Mevrouw *Hilde Crevits* verklaart dat de CD&V-fractie met veel plezier het voorstel van resolutie mee heeft ondertekend. Het voorstel draagt bij aan het realiseren van het gelijkekansenbeleid, aldus spreker.

De heer *Bart De Wever* zegt geen enkele moeite te hebben met de inhoud van het voorstel. Belangrijk is wel hoe een en ander concreet wordt uitgewerkt.

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* zegt niet op dezelfde golflengte te zitten als de vorige sprekers. Zij merkt op dat het instellen van een nationale dag tegen de homofobie, zoals het voorstel van resolutie in hoofdzaak beoogt, reeds vorig jaar gerealiseerd is door de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Die nationale dag bestaat dus al.

Mevrouw Van Steenberge is er niet van overtuigd dat het voorstel zal bijdragen tot het gelijkekansenbeleid. Ook meent zij dat de titel van het voorstel niet de inhoud ervan dekt. Volgens de titel gaat het om de maatschappelijke aanvaarding van de holebi's, maar in de tekst stelt men vast dat het in Vlaanderen nog zo slecht niet is voor homoseksuelen. Er wordt in het voorstel vooral gewezen op betreurenswaardige toestanden in het buitenland, waar soms nog straffen staan op homoseksualiteit. Daarom is mevrouw Van Steenberge van oordeel dat men beter een voorstel van resolutie zou indienen ter ondersteuning van de rechten van de mens in alle landen van de wereld, ook voor 'andersgeaarden'.

Spreekster ziet een contradictie in de vraag van het voorstel van resolutie naar een algemeen beleid voor een bepaalde groep en anderzijds naar een gedifferentieerde aanpak voor de groep van homoseksuelen. Zij meent dat de holebi's niet gebaat zijn met een algemeen beleid specifiek voor hun groep. Zij heeft het voorstel van resolutie laten lezen door een lesbisch koppel; zij waren niet gediend met het voorstel. Volgens hen bestaat er al heel veel wetgeving ter bestrijding van discriminatie, en zij willen daaronder vallen, onder de algemene bescherming tegen discriminatie als mens en niet als holebi.

Mevrouw Van Steenberge vindt dat er geen algemeen beleid moet worden ontwikkeld voor een specifieke groep. In de tekst zelf van het voorstel wordt gezegd dat aids geen uitsluitend holebiprobleem is; er moet dan ook een algemeen aidsbeleid en geen specifiek aidsbeleid voor homoseksuelen worden gevoerd. Specifieke aandacht voor bijvoorbeeld holebi's in de ouderenzorg vindt spreekster goed, maar daarvoor moet geen algemeen beleid worden gevraagd in een voorstel van resolutie.

Mevrouw Van Steenberge verklaart zich voorstander van het gevraagde wetenschappelijk onderzoek. Zij heeft wel een probleem met een deel van de groep: de bi's. Volgens haar is een bi iemand die niet goed weet of hij of zij valt voor hetzelfde geslacht of voor het andere geslacht of voor beide tegelijkertijd. Zij meent dat dit niet verzoenbaar is met een duurzaam en monogaam karakter van een relatie.

Wat de media betreft, zijn het volgens mevrouw Van Steenberge de homoseksuelen op de 'gay parade' zelf die een vertekend beeld geven van hun groep. Overleg met vertegenwoordigers van de media om een genuanceerd beeld te brengen van de holebi's, vindt spreekster gevaarlijk: "Gaaf de holebigemeenschap aan de media opleggen wat zij mogen brengen en wat niet?"

Het voorstel van resolutie vraagt dat de holebiproblematiek effectief en objectief aan bod komt in het onderwijs. Mevrouw Van Steenberge vraagt hoe dat zal getoetst worden. In bepaalde gevallen zal het objectief zijn voor de holebigemeenschap en in andere gevallen zullen zij niet akkoord gaan met de beweringen van de leerkracht in kwestie of met de ouders die niet wensen dat hun kinderen daarmee worden geconfronteerd.

Mevrouw Van Steenberge noemt het voorstel van resolutie een sterk symbooldossier, dat heel ver gaat

en zelfs een soort ‘gedachtepolitie’ vraagt. In Vlaanderen bestaat een vrij algemeen maatschappelijk draagvlak voor de aanvaarding van de holebi's, maar de uitwassen van de ‘gay parade’ geven aanleiding tot een zekere afkeuring, aldus spreekster. Zij vraagt een sensibilisering binnen dit deel van de holebigemeenschap, die teveel te koop lopen met hun geaardheid.

Spreekster vraagt zich af of het niet overdreven is van te spreken over discriminatie van holebi's op de werkvloer. Er bestaat al wetgeving om discriminatie in het algemeen tegen te gaan. Overigens is mevrouw Van Steenberge er niet van overtuigd dat mensen per se hun geaardheid moeten uiten op de werkvloer; het moet kunnen maar mag geen verplichting zijn. Ook wijst spreekster erop, daarin bijgetreden door de heer *Jan Penris*, dat aanhangers van het Vlaams Belang eveneens het slachtoffer zijn van discriminatie en vijandigheid op de werkvloer. Het heeft de partij er niet toe gebracht daarover een resolutie voor te stellen en een specifiek beschermend beleid te eisen.

Mevrouw Van Steenberge merkt op dat de homofobie in onze multiculturele maatschappij erger wordt, vooral bij de allochtonen. Het lakse beleid van de overheid tegenover allochtone agressie tegen holebi's, noemt spreekster hemeltergend: “Men durft niet op te treden omdat men zowel de multiculturele samenleving als de holebi's wil ontzien”. Zij vraagt zich af of men door het binnenhalen van de multiculturele samenleving ook niet de homofobie binnenhaalt. Zij noemt de westerse cultuur tolerant en verdraagzaam.

Spreekster waarschuwt voor de instelling van een ‘gedachtepolitie’. Er is in Antwerpen een notaris die geweigerd heeft een huwelijkscontract op te stellen voor een homokoppel. Hij beriep zich op gewetensnood. Het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding heeft de notaris voor de rechtbank gedaagd. Men wil nu de rechter de notaris een dwangsom laten opleggen per contract dat hij weigert te tekenen. Er gaan zelfs geruchten in Antwerpen dat binnen de holebigemeenschap opgeroepen wordt om voor huwelijkscontracten precies naar die man te gaan, wat mevrouw Van Steenberge ‘brood-roof’ noemt. Spreekster zegt te constateren dat er twee maten en gewichten worden gehanteerd: bij de allochtonen moet men respect hebben voor de religieuze overtuiging, maar door Vlamingen mag gewetensnood niet ingeroepen worden.

De gelijkschakeling van holebi's noemt mevrouw Van Steenberge een erg verre gaande doelstelling. Gelijk-

schakeling acht zij niet hetzelfde als gelijke behandeling. Gelijkschakeling opent de weg naar het recht op adoptie door holebi's. Het Vlaams Belang is daar tegen.

Afrondend zegt mevrouw Van Steenberge dat haar fractie het voorstel van resolutie niet zal goedkeuren. Dat zou anders geweest zijn, als er een voorstel van resolutie had voorgelegen om aan te dringen op algemene internationale toepassing van de rechten van de mens.

De heer *Jan Roegiers* zegt niet verbaasd te zijn van de kritiek van mevrouw Van Steenberge. Zonder haar te willen overtuigen, wil hij toch op een aantal zaken repliceren. Zo heeft hij mevrouw Van Steenberge het voorstel te oppervlakkig horen noemen en tegelijk ook te detaillistisch. De heer Roegiers ziet daar een tegenstrijdigheid in en veronderstelt dat de fractie van mevrouw Van Steenberge de hele problematiek eigenlijk niet belangrijk vindt.

De heer Roegiers gaat er niet mee akkoord dat de algemene maatschappelijke aanvaarding van holebi's al zo ver staat dat er geen degelijke resolutie nodig is. Hij wijst daarvoor op het aanhoudende geweld op holebikoppels, bijvoorbeeld op de coördinator van het Roze Huis in Antwerpen die onlangs samen met zijn vriend afgetroefd is.

De Dag tegen Homofobie is inderdaad al uitgeroepen door de Kamer van Volksvertegenwoordigers en ook door het Waals Parlement. Het is niet omdat het federale parlement dat heeft goedgekeurd, dat het Vlaams Parlement niet ook die dag kan instellen. Dat versterkt alleen maar het signaal. Het verbaast de heer Roegiers dat de Vlaams Belangfractie van mening is dat Vlaanderen zich moet schikken naar wat federaal is goedgekeurd.

Wat de bi's betreft, constateert de heer Roegiers dat er inderdaad heel weinig wetenschappelijk onderzoek over bestaat. Precies daarom moet het wetenschappelijk onderzoek over zaken zoals de biseksualiteit worden aangemoedigd.

In het onderwijs hoort de heer Roegiers van nogal wat holebileerlingen dat holebiseksualiteit moeilijk bespreekbaar is op school. Het thema is opgenomen in de vakoverschrijdende eindtermen en moet dan ook ter sprake komen in de lessen en dat hoeft niet noodzakelijk in de les godsdienst te zijn. Bij de doorlichting van de scholen gaan de inspecties na of het onderwerp ter sprake is gekomen. Het is voor de

indieners van het voorstel van resolutie om het even of het thema ter sprake komt in de lessen maatschappelijke vorming, zedenleer of godsdienst, of in de les biologie. Maar het onderwerp mag niet verzwegen worden.

Wat het samenleven van allochtonen en autochtonen betreft, vraagt de heer Roegiers een nultolerantie ten aanzien van geweld, door wie het ook gepleegd wordt.

De heer *Sven Gatz* gaat ook in op een aantal punten die door mevrouw Van Steenberge zijn aangehaald. Hij wijst erop dat de federale minister van Buitenlandse Zaken geen gelegenheid onbenut laat om de mensenrechten bij de internationale instellingen te verdedigen.

Spreker ziet geen tegenspraak tussen inspanningen voor algemene aanvaarding en een specifiek beleid voor om het even welke doelgroep. Ook voor de allochtonen probeert het Vlaams Parlement een algemene sokkel te creëren van een rechtstaat met rechten en plichten die voor iedereen gelden. Dat neemt niet weg dat er voor bepaalde doelgroepen specifieke beleidskanalen opgericht worden zoals inburgering en zelforganisaties. De doelgroep holebi's krijgt aandacht omdat de seksualiteit van mensen nauw samenhangt met hun eigenheid en er bij hen sprake is van een andere seksualiteit dan de meerderheidsnorm. Uiteraard is dat specifiek beleid gestoeld op een algemeen principe van niet-discriminatie.

Wat uitingen zoals de 'gay pride' betreft, meent de heer Gatz dat de mensen op de praalwagens het volste recht hebben om dat te doen. Hij vraagt zich alleen af of ze daarmee hun eigen zaak dienen. Het voorstel van resolutie wil evenwel aan de media duidelijk maken dat het holebi-zijn een veel complexer gegeven is dan een aantal halfnaakte mannen die op trommels staan te slaan op een 'gay pride'-evenement.

De problemen van holebi's bij de allochtonen moeten, volgens de heer Gatz, aangepakt worden door een bepaalde sensibilisering binnen de religieuze en culturele strekkingen, maar evenzeer door aan te geven dat onze rechtstaat grenzen stelt die niet overschreden mogen worden. Twee zomers geleden, toen er een aantal geweldplegingen waren op holebi's door allochtone jongeren, heeft spreker zeer duidelijk gemaakt dat dit absoluut niet kan. Geweldpleging op holebi's is volstrekt onaanvaardbaar, van wie het ook uitgaat, en dat moet hard bestreden worden.

De heer Gatz had na de positieve inleiding van mevrouw Van Steenberge gehoopt dat er van haar

fractie een onthouding verwacht kon worden. Intussen weet hij dat ze zullen tegen stemmen. Maar spreker vindt het toch al een vooruitgang dat de VB-fractie het voorstel van resolutie niet blindelings verkettert en een aantal positieve punten ontwaart in het voorstel.

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* legt er de nadruk op dat het Waals Parlement als eerste een nationale dag tegen de homofobie heeft uitgeroepen en dat pas nadien de Kamer van Volksvertegenwoordigers een gelijksoortig initiatief heeft genomen. Toen het Waals Parlement zijn initiatief nam, was het federaal nog niet geregeld. Dat is nu wel het geval en dat maakt een Vlaams initiatief overbodig.

Zij herhaalt dat zij liever een algemeen voorstel van resolutie had gezien, bijvoorbeeld tegen geweld. Geweld is er tegen iedereen en de aandacht voor dat probleem hoeft niet toegespitst worden op de holebigemeenschap. Binnen een algemene aanpak is nog ruimte voor specifieke problemen, maar men moet een specifiek probleem niet veralgemenen.

Waarom komt er geen tegenvoorstel of een amendement van het Vlaams Belang op het voorstel van resolutie? Mevrouw Van Steenberge wijst erop dat het Vlaams Belang in de Kamer wel een voorstel van resolutie dienaangaande heeft ingediend: "betreffende de toepassing van de rechten van de mens in alle landen van de wereld, ook voor seksueel andersgeaarden". Dat voorstel is niet goedgekeurd door de fracties van de partijen van de indieners van voorliggend voorstel. Spreekster zegt geen zin te hebben om een voorstel in te dienen waarvan ze beseft dat het toch zal afgekeurd worden. Overigens benadrukt ze dat ze een positief ingestelde persoonlijkheid heeft en dat het daarom niet verwonderlijk is dat ze bepaalde positieve punten opmerkt in het voorstel.

4. Stemming

Het voorstel van resolutie betreffende de algemene maatschappelijke aanvaarding en gelijkschakeling van holebi's wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

De verslaggever,

Michèle HOSTEKINT

De voorzitter,

Jan PENRIS